

"Samurajerna" som jagar VM-skalper

□□ "Men, kote, do!"

□□ Stridsropen ekar i Hagahallen. På golvet kämpar två, för ögat, riktiga hetsporrar med sina svärd. Fast det är svenska "samurajer" - Joakim Hähl, 20, från Örebro och Patrick Biro, 28, från Karl-

skoga.

□□ Men veckan efter påsk ska de, eller åtminstone försöka, ta japanska skalper. Då handlar det om VM i Paris - i kendo!

- Vi är nog båda lite förvånade att vi finns med, säger Joakim och Patrick ler instämmande.

Joakim och Patrick är försångarna i den svenska sjumannatruppen. De har bara hållit på i fyra år.

- Dom andra har väl tränat och tävlat i tiotalet år. Och varit på läger i Japan, påpekar Patrick.

Så våra länsbrev är i fint sällskap. Toppsnamn i den svenska VM-truppen är Mats Wahlqvist från Stockholm, regerande europamestare (3) och Joakim Strömsnäs från Malmö, svensk mästare i höstas.

Joakim och Patrick vill helst glömma SM:et i oktober. Men annars har de både utvecklingsenormt det senaste året.

- Vi kom med i den 20-mannatrupp som flest togs ut och sedan har vi inte missat ett enda läger samt att vi tränat dubbla pass på hemmaplan, eller fyra gånger i veckan, berättar Joakim.

VM-truppen bantades sedan tio man, sedan till sju. På de läger som hållits har faktiskt Joakim besegrat Mats Wahlqvist och Patrick har slagit Joakim Strömsnäs.

- Marginalerna är små, hävdar Patrick.

Folksport i Japan

Men drömmen är ändå att få komma till Japan och träna. I Sverige är kendo den minsta budosporten med 400 utövare. Örebroklubben Mifuné har ett dussintal medlemmar. I Japan är kendo den största budosporten med tio miljoner utövare. En folksport med andra ord. Och vid VM-tävlingen i Paris är det förstås japaner som ska försvara gulden, såväl i lag som individuellt.

- Individuellt är det svårt att sja om chanserna men i lag ska vi kunna vara med och slåss om en medalj.

VM arrangeras vart tredje år.

Förra gången gick VM i Toronto, Kanada, och då slog Frankrike ut Sverige i kvartsfinalen. Men i EM 1992 tog Sverige revansch och vann guld.

Fem man ingår i laget och de deltagande nationerna, ett 20-tal, indelas i pooler. Men alla sju svenskarna kan räkna med att gå några matcher.

- Vissa passar sämre eller bättre mot vissa motståndare. Så det är mycket taktik, menar Joakim.

Landslagscoachen Hans Lundberg från Stockholm, som för övrigt var med och introducerade kendo i Sverige för 20 år sedan, har alltså en mycket viktig uppgift.

Varför blev det då kendo för Joakim och Patrick?

- Jag började med karate, och de japanska kampsporterna har alltid fascinerat mig. När man sedan såg filmen Shogun med samurajerna och sina svärd, ja, då tändes intresset, säger Joakim.

- Likadant för mig, inskjuter Patrick som pendlar till Örebro för att träna.

- Perfekt. Vi är rätt så jämna, och då får vi också ut det mesta av träningen, tillägger Joakim.

Bambu ger känsla

Svärdet består vanligtvis av bambu, som kräver en viss skötsel för att hålla sin spänstighet. Patrick gillar bambusvärdet bäst. Joakim tränar mest med ett karbonsvärd, som är underhållsfritt.

- I gengäld dyrare. Runt 1 700 kronor får man ge för det, påpekar Joakim.

Skaffar man sig ett bambusvärd kommer man undan med 300 kronor.

- Men istället gör jag av med fyra på ett år. Men jag tycker det är mer känsla med ett bambusvärd, säger Patrick.

En bra utrustning kostar runt 7 000 kronor. Samtliga grejer skickas naturligtvis över från

Japan!

Poänggivande teknik kan indelas i fyra delar. För att ett hugg ska vara giltigt, måste det göras med svärdets främre tredjedel och träffa:

● Hjälmkammen eller direkt höger eller vänster om denna.

● Höger och vänster sida av harnesket som skyddar bröstet (under armbågarna).

● Höger handled (vänster handled endast om motståndaren inte håller korrekt grundposition).

För att en stöt ska vara giltig måste den göras med svärdspetsen och träffa:

● Hjälmsens halsplatta, eller rakt mot bröstet när höjd position intagits av motståndaren.

En poäng ges för hugg, som utdelas med stridslust och med korrekt stil. Hugget måste träffa målet med rätt del av svärdet och ska åtföljas av riktigt och samtidigt utstött stridsrop. Den vinner som först får två poäng eller den som ensam har en poäng när matchtiden är slut.

- Domarna är i regel mycket duktiga. Ofta blir det dubbelträffar och då delas det inte ut några poäng, säger Joakim.

Lik fäktning

Kendo är faktiskt mycket lik fäktning. Snabbhet och koncentrationsförmåga är ett stort plus.

- Blir man attackerad gäller det ju att kontra, blixtnabbt, ler Patrick.

Vanligtvis kamas det hem poäng på handledsträffar och huvud.

Skador?

- Jag har aldrig sett, eller hört någon, som blivit skadad. Ett blåmärke kan man möjligen råka ut för, svarar Joakim.

Och ett guldmärke, i lag, i Paris om tre veckor vore ju ännu trevligare att råka ut för. Joakim Hähl och Patrick Biro åker veckan innan VM på ett landslagsläger i Malmö.

JENS BENNYSSON

Foto: Mikael Ekeback

Joakim Hähl (t v) får in en träff på bälgen men Patrick Biro svarar med en träff på huvudet. Men i går var det bara lek i Hagahallen - om tre veckor gäller det allvar i Paris och VM i kendo!